

eller Iffeoptagelse, troer jeg ikke, man skal udsætte sig for, hvad der vil blive Følgen af den nævnte Bestemmelse. Der vil vistnok i een Menighed blive optaget Mange, som vilde være blevne nægtede Afgang i andre Menigheder fordi man forklarer Udtrykket „uberhygtet Liv“ aldeles forskjelligt. Jeg har ogsaa her en Bemærkning at gjøre med Hensyn til Provsten. Man har vel ikke givet ham en Stemme med ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvem der skal indstilles, saaledes som det ærede Medlem, jeg før talte om, har givet Biskoppen, men man foreslaaer dog, at Provsten skal holde et Møde med Valgmændene, hvori det tages under Overveielse, hvilke Ansøgere der saavel ifølge deres tidligere Virksomhed som ifølge de i Menighederne stedfindende Forhold vilde være meest skikede til det ledige Embede, samt at Provsten under denne Overveielse skal være tilstede og deeltage i Mødet. Allerede dette gaaer noget ud over, hvad der finder Sted med Hensyn til Besættelsen af Landets øvrige Embeder, og jeg troer ikke, man skal komme ind paa at give en vis Embedsclasses overordnede Embedsmænd en saadan ved Lov anerkjendt directe Indflydelse paa de Embeders Besættelse, som kunne siges paa en eller anden Maade at ligge under dem. Jeg troer, det er en urigtig Vej at komme ind paa, og naar man erkjender det, skal man ikke her begynde den med de Geistlige; thi som bekjendt vil det være meget mere farligt med Hensyn til denne Klasse end med Hensyn til de andre Classer, idet denne Deel af Embedsmændene er mere tilbøjelig til at slutte sig sammen og betragte sig som en særlig Corporation end de andre Embedsclasses. — Jeg kan ikke have det Fjerneteste imod, hvad findes i flere af disse Forslag, nemlig at der aabnes Afgang for Ansøgerne til at holde en — som man kalder det — Prøveprædiken for Menigheden. Jeg mener ogsaa, at der kan være nogen Grund til at sige, at det skal være efter Aftale med Provsten, thi han maa jo vide det for at kunne staffe de Paagjældende Afgang til Kirken, medens det ellers kunde berygtiges, at en saadan Afgang vilde blive nægtet fra en eller anden Side. At derimod denne Prædiken ogsaa skal holdes under Provstens Tilsyn, at han altsaa

skalde øve et Slags Censur over disse Prædikener, troer jeg ikke bør bestemmes ved denne Lov. Provsten kan naturligviis møde i Kirken ligesaa godt som enhver anden Mand; men at sige, at Prædiken skal holdes under hans Tilsyn, forekommer mig at være at gaae for vidt. — Der er en Uoverensstemmelse mellem Bestemmelserne angaaende Valget af Valgmænd og deres senere Stemmegidning, idet nemlig det Første skal skee ved personlig og skriftlig Afstemning, medens det Sidste skal skee ved personlig og mundtlig Afstemning. Jeg seer ikke, hvorfor man ikke vil blive ved en af disse Former; jeg skalde være meget tilbøjelig til at mene, at man kunde tage skriftlig Afstemning paa begge Steder, men vil man ikke det, kan man ogsaa godt blive ved den mundtilige Afstemning paa begge Steder; jeg seer ikke, der er Grund til at gjøre nogen Forskjel. — Naar jeg nu saaledes kortelig har berørt de Hovedpunkter, som medføre, at jeg ikke har kunnet tiltræde noget af disse Forslag, kommer jeg til det sidste Forslag, som er stillet af den ærede Ordsfører i Forbindelse med et andet æret Medlem af Udvalget (Veth). Jeg skal da ganske aabent sige, at forsaavidt Lovforslaget med de Endringer, der ere stillede af os, ikke skalde blive vedtaget, er dette det af de foreliggende Forslag, jeg nærmest vilde ansee for tilraadeligt. Jeg troer ikke, at det er, hvad man kunde ønske eller vente, naar man i 1868 skal gaae til at give Menighederne en Indflydelse paa Valget af deres Præster; jeg troer ikke, det er rigtigt, nu da vi skrive 1868, at vende tilbage til den gamle Kirkeret af 1542; jeg troer heller ikke, det er rigtigt at blive staaende ved, hvad der i mange Aar har fundet Sted i Slesvig under det absolute Regimente, naar vi nu skrive 1868 og leve under en ganske anden Forsatning; jeg anseer det som sagt ikke for at være noget væsentligt Fremstridt, men jeg siger kun, at sammenlignet med de andre Forslag, der ligge for, vilde jeg ikke noget Dieblik betænke mig paa at give det Fortrinnet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg er ganske enig i, hvad der er udtalt i den foreliggende Betænk-